

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion, Covalenco Elena, Catan Liliana și Diaconu Iurie,

judecând în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie și avocatul Hamureac Oxana în numele inculpatei Crangaci Ioana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, în cauza penală privind-o pe

Crangaci Ioana Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 03.10.2016 – 07.02.2017;
2. instanța de apel: 09.03.2017 – 10.10.2017;
3. instanța de recurs: 22.12.2017 – 20.02.2018;

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Rezina din 07 februarie 2017, Crangaci Ioana a fost achitată de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, potrivit actului de învinuire, inculpata Crangaci Ioana, este acuzată de faptul că la 26.06.2016, între orele 07:00- 10:00, prin intenție directă și scop de profit, în timp ce se afla în piața agricolă din s. Ignăței, r-nul Rezina, a sustras pe ascuns din buzunarul minorei Xxxxx Xxxxx, telefonul mobil de model „Huawei Y5”, cu nr. IMEI xxxxx, în care se afla introdusă cartela SIM nr. xxxx, cu costul de 2499 lei, astfel cauzând un prejudiciu material considerabil în sumă de 2499 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat Ion Bernaz, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru

prima instanță prin care a o recunoaște pe Crangaci Ioana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal și în corespundere cu prevederile acestui articol a-i stabili o pedeapsă de 1 an închisoare. În baza art. 90 alin. (1), (2) Cod penal, luând în considerație persoana inculpatei Crangaci Ioana, care este pentru prima oară pe banca acuzaților, are la întreținere doi copii minori, se caracterizează pozitiv, a considerat că nu este rațional că ea să execute pedeapsa stabilită, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

În susținerea apelului acuzatorul de stat a indicat următoarele motive:

Vina inculpatei în comiterea infracțiunii în care a fost pusă sub învinuire a fost probată prin: depozițiile părții vătămate minore Xxxxx Xxxxx, depozițiile martorilor Marsejnîi Ioana și Marsejnîi Vasile, procesul - verbal de examinare a obiectului din 26.08.2016, prin care fiind examinate descifrările convorbirilor telefonice parvenite de la SA „Orange”, s-a stabilit că, în telefonul mobil de marca „Huawei”, model Y5, cu numărul de IMEI: xxxxx, până la data de 26 iunie 2016, orele 10:08 a activat cartela SIM nr. xxxxx, iar începând cu data de 03 iulie 2016, orele 09:48, a activat cartela SIM nr. 62142818, până la 09 iulie 2016, număr de telefon mobil care aparține soțului inculpatei Crangaci Ioana, Vasile Crangaci.

S-au constatat următoarele circumstanțe: la 26 iunie 2016, dis de dimineață, în intervalul de timp cuprins între orele 07.00 min. - 10.00 min., atât inculpata Crangaci Ioana, cât și partea vătămată minoră Xxxxx Xxxxx, împreună cu bunica sa au fost la piața din s. Ignăței, r-nul Rezina, pentru a procura rațe, fapt confirmat de toate părțile. Iar concluzia instanței că, partea vătămată minoră nu a văzut-o pe inculpată în piață, unde erau mai multe persoane, îmbulzeală, nu înseamnă că, inculpata Crangaci Ioana nu a fost alături, în spatele părții vătămate minore și a avut posibilitatea să-i sustragă telefonul mobil, din buzunarul din spate, al blugilor. Partea vătămată minoră Xxxxx Xxxxx a menționat că, de la piață a mers spre casă pe trotuarul străzii centrale din sat, iar dacă telefonul mobil chiar să-i fi căzut din buzunarul blugilor urma să cadă ori în piață ori pe trotuar, în stradă, dar nicidecum sub un capoc, pe o cărare, cum a menționat inculpata Crangaci Ioana; telefonul mobil al părții vătămate minore Xxxxx Xxxxx era deschis, nefiind descărcat, iar din declarațiile inculpatei rezultă că, aceasta l-a depistat în ziua de 26 iunie 2016, până la amiază și telefonul mobil era deja descărcat, fiind închis. Aceste argumente ale inculpatei Crangaci Ioana nu pot corespunde realității fiindcă în așa interval scurt de timp, telefonul mobil nu putea să se descarce și deci nu era posibil să fie deconectat; partea vătămată minoră Xxxxx Xxxxx a menționat că, telefonul mobil nu putea să-i cadă din buzunar, consideră că, i-a fost sustras.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017 a fost admis apelul procurorului în procuratura Rezina, Ion Bernaz, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Crangaci Ioana a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, ceea ce constituie 3000 lei.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate pe baza pe baza probelor examinate de instanțele de judecată conform materialelor din dosar și probelor scrise cercetate, prezentate instanței de apel, precum și verificarea probelor examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința instanței de apel, cercetate suplimentar în ședința instanței de apel, a considerat că vinovăția inculpatei Crangaci Ioana în săvârșirea infracțiunii reținute de instanța de apel, și anume art. 186 alin. (1) Cod penal, a fost dovedită conform probatoriului prezentat spre cercetare de partea acuzării în procesul de judecată.

Instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii reținute a fost demonstrată pe deplin prin ansamblul de probe pertinente și concludente, utile și veridice prezentate de către acuzarea de stat în ședința de judecată, și anume:

- declarațiile părții vătămate minore Xxxxx Xxxxx;
- declarațiile martorului Marsejnaia Ioana;
- declarațiile martorului Marsejnîi Vasile;
- declarațiile martorului Crangaci Vasile;
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 26 august 2016;
- procesul-verbal de ridicare a obiectului din 02 august 2016;
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 26 august 2016.

Instanța de apel, analizând materialele cauzei, a ajuns la concluzia că, organul de urmărire penală a încadrat eronat acțiunile inculpatei Crangaci Ioana ca infracțiune de pungășie, fiind constatat cu certitudine că, fapta inculpatei Crangaci Ioana se califică ca furt, adică infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal.

Astfel, din cercetarea probelor și materialelor cauzei, și anume prin declarațiile părții vătămate s-a confirmat comiterea de către inculpată a infracțiunii de furt și nu de pungășie.

Partea vătămată Xxxxx Xxxxx a afirmat că, la 26 ianuarie 2016 aproximativ între orele 07.00-08.10 min., împreună cu bunica, au plecat la piață, în satul Ignăței, localitatea în care și locuiește. Telefonul mobil de model „Huawei” de culoare neagră, cu numărul xxxxx, care se afla într-o husă, la pus în buzunarul din spate a blugilor. În timp ce se aflau în piață, la rugămintea bunicii, s-a aplecat ca să se uite la o haină, după care s-au îndreptat spre casă pe strada centrală din sat, însă la o distanță de 300 metri parcursă, dându-și seama că nu are la ea telefonul, s-a întors înapoi la piață, unde o doamnă pe care nu a reținut-o întrucât se afla în panică și plângea, i-a dat telefonul mobil, de pe care a efectuat un apel pe numărul său. Apelurile sale au fost recepționate, auzind pe celălalt capăt al firului doar respirația unei persoane pe care însă nu a recunoscut-o. I-a propus persoanei necunoscute recompensă, în cazul în care îi va restitui telefonul, însă nu a discutat referitor la locul unde se vor întâlni.

În acest caz, instanța de apel a reținut faptul că, s-a demonstrat faptul că, inculpata Crangaci Ioana a sustras telefonul din buzunarul părții vătămate.

Partea vătămată Xxxxx Xxxxx a menționat faptul că, telefonul era, în buzunarul blugilor, dar nu a prins inculpata în flagrant cum sustrage telefonul din buzunar, acțiuni care urmau a fi calificate ca infracțiunea de pungășie. Mai mult ca atât, inculpata Crangaci Ioana din momentul intrării în posesie a telefonului a dispus de el fiind folosit de soțul ei.

Instanța de apel a considerat veridice declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx care coroborează cu probele scrise cercetate și din care rezultă cert că Crangaci Ioana a sustras telefonul părții vătămate după care a deconectat telefonul și care de fapt infirmă versiunea inculpatei precum că ea a găsit telefonul sub un copac, or în cazul în care găsea telefonul, era obligată să-l predea la poliție sau la administrația pieței, sau cel puțin să întreprindă măsuri pentru a restitui telefonul, mai ales că sunt dintr-un sat cu partea vătămată.

A fost combătută versiunea inculpatei precum că, ea ar fi găsit telefonul, or, în acest caz, dacă telefonul ar fi căzut întâmplător din buzunarul părții vătămate, inculpata nu era să fi deconectat telefonul ulterior după apelurile părții vătămate. Mai mult ca atât, partea vătămată la apelul efectuat a auzit respirația persoanei și i-a propus recompensă pentru restituirea telefonului, iar ulterior la apelurile efectuate, inculpata a deconectat telefonul.

Nu a fost admisă nici ideea că, telefonul era deconectat, or, potrivit declarațiilor părții vătămate, la primele apeluri inculpata recepționa apelul și se auzea doar respirația iar ulterior, robotul i-a răspuns că telefonul este deconectat sau se află în afara

ariei de acoperire. Prin urmare, telefonul a fost deconectat de către inculpată, și nu era deconectat, întru atingerea scopului cupidant, iar prin aceste acțiuni ale inculpatei se confirmă faptul că, nu avea intenția să restituie telefonul deoarece ea a sustras telefonul, având scopul de cupiditate.

Acest fapt se confirmă și prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.08.2016, potrivit căruia în urma examinării descifrărilor parvenite de la SA „Orange”, s-a stabilit că în telefonul mobil de model „Huawei Y5” cu numărul de IMEI: xxxxxx, până la data de 26.06.2016, orele 10⁰⁸ a activat cartela SIM nr. xxxxx, iar începând cu data de 03.07.2016, orele 09:48, a activat cartela SIM nr. xxxxx până la 09.07.2016.

La fel, instanța de apel nu a reținut nici alegațiile inculpatei, potrivit cărora, în agenda telefonului nu era nici un număr și nici fotografii, or potrivit declarațiilor părții vătămate, ultima a lăsat un mesaj local unde a indicat cine este și unde trăiește.

Instanța de apel a considerat că, a fost dovedită cu certitudine vinovăția Ioanei Crangaci în comiterea infracțiunii de furt, și nu a pungășiei. Astfel, în primul rând, nu a fost demonstrat că, infracțiunea a fost comisă în împrejurări specifice, element obligatoriu al infracțiunii de pungășie și nu s-a demonstrat că, a fost săvârșită infracțiunea în imediata apropiere de victimă, fapt ce reflectă latura obiectivă a infracțiunii de furt și nu de pungășie. Mai mult ca atât, partea vătămată doar afirmă că telefonul nu putea să cadă din buzunar, însă nu este sigură, cert este faptul că a avut loc sustragerea bunului. Din momentul intrării în posesie a telefonului, Crangaci Ioana nu a luat măsuri să restituie telefonul care din declarațiile ultimei l-a găsit sub un copac, dar a dispus de el, folosindu-l o perioadă de timp.

Deasemenea, a fost demonstrată și latura subiectivă a furtului, manifestată prin intenție directă și scopul special de sustragere, de cupiditate.

Astfel, în acțiunile inculpatei sunt întrunite toate elementele infracțiunii de furt, motiv pentru care instanța de apel a casat sentința și a încadrat acțiunile lui Crangaci Ioana în baza art. 186 alin. (1), recunoscând-o vinovată de comiterea infracțiunii de furt.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatei Crangaci Ioana, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpata a comis o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor ușoare conform prevederilor art. 16 Cod penal, de motivul comiterii acesteia - scopul de cupiditate, de personalitatea inculpatei care anterior nu a fost judecată, pentru prima dată fiind atrasă la răspundere penală, la evidența psihiatrică și narcologică nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv,

considerând că corectarea, reeducarea și resocializarea inculpatei este posibilă prin aplicarea unei pedepsei penale echitabile în formă de amendă prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Procuror, prin care, indicând temeiul prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă următoarele argumente:

Instanța de apel analizând materialele cauzei a ajuns la concluzia că organul de urmărire penală a încadrat eronat acțiunile inculpatei Crangaci Ioana ca infracțiune de pungășie, fiind constatat cu certitudine că, fapta inculpatei se califică ca furt, adică infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal.

Cu această poziție nu este de acord pe motiv că prin pungășie (art. 192 Cod penal) se înțelege acțiunea în scopul sustragerii pe ascuns (în stații, în mijloacele de transport în comun, în piață, pe stradă, în magazine, restaurante, expoziții, în parcuri etc.) a unui bun (bani, titluri de valoare, bijuterii, obiecte prețioase etc.) ce aparține unei alte persoane și se află asupra acesteia (în buzunar, în geantă, poșetă, sacoșă sau alte obiecte prezente la victimă) ori în imediata sa apropiere (pe bancă, pe banchetă, pe tarabă, pe masă etc), astfel încât să fie clară apartenența bunului persoanei respective, dacă fapta nu întrunește semnele unei alte infracțiuni.

Pungășia are o particularitate care nu este indispensabilă în cazul furtului: întotdeauna, locul săvârșirii infracțiunii de pungășie este în apropiere de victimă.

Latura subiectivă a infracțiunii de pungășie se exprimă, în primul rând, în vinovăție sub formă de intenție directă. La calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - de sustragere - sub care se prezintă scopul de cupiditate.

Latura obiectivă a furtului se realizează prin sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane și include : elementul material exprimat prin acțiunea de luare ilegală și gratuită; urmarea imediată sub formă de prejudiciu material efectiv; legătura de cauzalitate dintre acțiunea de luare a bunului realizată de făptuitor și rezultatul produs; modul de sustragere pe ascuns.

Acuzarea reține faptul că, însăși Colegiul penal constată, că s-a demonstrat faptul că, inculpata Crangaci Ioana a sustras telefonul din buzunarul părții vătămate și a considerat veridice declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx care coroborează cu probele scrise și care infirmă versiunea inculpatei precum că ea a găsit telefonul sub un copac, or în cazul în care găsea telefonul, era obligată să-l predea la poliție sau la

administrația pieței, sau cel puțin să întreprindă măsuri pentru a restitui telefonul, mai ales că sunt dintr-un sat cu partea vătămată.

În acest context este de menționat că, norma incriminată de organul de urmărire penală a art. 192 alin. (1) Cod penal, este una corectă, deoarece reprezintă o infracțiune formală, care e suficient atestarea întreprinderii acțiunilor cu scopul sustragerii.

Instanța de apel examinând apelul, într-o mare parte se contrazice pe sine, pe de o parte constată elementele constitutive ale pungășiei care este un furt specific prin modul cât și prin mediul de operare al făptuitorului, iar în final recalifică acțiunile ultimei în baza art. 186 Cod penal.

Colegiul penal a considerat că, a fost dovedită cu certitudine vinovăția Ioanei Crangaci în comiterea infracțiunii de furt, și nu a pungășiei. În primul rând, nu a fost demonstrat că, infracțiunea a fost comisă în împrejurări specifice, element obligatoriu al infracțiunii de pungășie și nu s-a demonstrat că, a fost săvârșită infracțiunea în imediata apropiere de victimă, fapt ce reflectată latura obiectivă a infracțiunii de furt și nu pungășie.

Concluzia în cauză este drept una nefondată pe motiv, că instanța de apel, nu a dat o apreciere obiectivă circumstanțelor de fapt ale cazului, împrejurări cu certitudine confirmate prin declarațiile părții vătămate, care a afirmat că telefonul nu putea să cadă din buzunar.

Astfel, circumstanțe dezvăluite supra și anume constatarea că telefonul a fost sustras din buzunarul părții vătămate, și faptul că inculpatei îi era clară apartenența bunului, denotă real, clar, și rațional existența în acțiunile inculpatei a infracțiunii de pungășie.

Intenția inculpatei Crangaci de a nu restitui bunul sustras, se dovedește și prin faptul că, îndată după sustragere parte vătămată a sunat pe telefon și cineva a răspuns dar nu vorbea, și îndată după sunetele părții vătămate, telefonul a fost deconectat. Acest fapt se constată prin procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice.

5.2. Avocatul Hamureac Oxana în numele inculpatei Crangaci Ioana, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea recursului invocă următoarele argumente:

- menționează că în cadrul cercetării materialelor din dosar, nu s-au confirmat nici declarațiile părții vătămate minore, dar nici ale rudelor acesteia, a bunelor care au comunicat că minora Xxxxx Xxxxx, apelând de la alt număr, numărul telefonului său, cineva a răspuns însă nu comunica ci doar răsufă în receptor. Aceasta deoarece

descifrările convorbirilor telefonice nu reflectă pentru ziua comiterii presupusei infracțiuni în intervalul orelor 07.00 - 10.00 conexiuni ale numărului gestionat de partea vătămată, cu alte posturi mobile. Ce confirmă declarațiile inculpatei;

- consideră că probele prezentate de către procuror în susținerea învinuirii aduse inculpatei, care au fost examinate complet și obiectiv, de către instanța de fond, fiind verificate sub aspectul pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, și ca urmare nu s-a confirmat vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate.

- în motivarea deciziei Colegiul a menționat (fila deciziei 9,11) că s-a stabilit cu certitudine că telefonul mobil a fost sustras din buzunarul părții vătămate, însă califică acțiunile în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, ceea ce nu corespunde cadrului legal a calificării de jure, totodată făcând referire la componența infracțiunii prevăzute de art. 192 Cod penal și nu la art. 186 Cod penal;

- mai mult decât atât există mai multe contradicții în motivarea deciziei, precum că instanța de apel a stabilit cu certitudine că partea vătămată nu cunoaște a căzut telefonul mobil din buzunarul pantalonilor sau a fost sustras, dar totodată invocă vinovăția inculpatei, reieșind din faptul că ultima gășind un telefon mobil nu a căutat proprietarul acestuia. Aici după părerea apărării există o calificare incorectă din punctul de vedere a legii acțiunilor inculpatei. Faptul nerestituirii telefonului mobil găsit, nu are ca scop sustragerea acestuia, nu există intenția directă. Nimeni din martorii audiați nu a arătat că au văzut inculpata la piață sau lângă partea vătămată sau faptul sustragerii telefonului mobil. Nerestituirea telefonului găsit ține mai mult de aspect educațional și nu contituie infracțiune, care urmează să fie pedepsită conform art. 192 sau 186 Cod penal. Considerăm că instanța de fond a emis o hotărâre legală sub toate aspectele.

6. Judecând recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul

în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal atestă, că recurenții invocă în recursurile declarate temeiul de drept prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal lărgit, verificând criticele recurenților, în raport cu actele cauzei, constată că acestea sunt întemeiate și urmează a fi admise, întrucât instanța judecând apelurile nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită și nemotivată, prin ce a admis eroarea de drept prescrisă de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, Colegiul se bazează pe următoarele raționamente.

Reieșind din materialele cauzei penale supuse judecării, instanța de recurs reține că Crangaci I. de către organul de urmărire penală a fost învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal, *pungășia, adică acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din buzunare, geți sau din alte obiecte prezente la persoană.*

Prima instanță a emis o sentință de achitare în privința inculpatei Crangaci Ioana din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpată.

Iar, instanța de apel a reîncadrat acțiunile inculpatei în art. 186 alin. (1) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.*

Instanța de apel în acest aspect a conchis că: *„...analizând materialele cauzei, a ajuns la concluzia că, organul de urmărire penală a încadrat eronat acțiunile inculpatei Crangaci Ioana ca infracțiune de pungășie, fiind constatat cu certitudine că, fapta inculpatei se califică ca furt, adică infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal”, descriind declarațiile inculpatei, părții vătămate Xxxxx Xxxxx, martorilor Marsejnaia I., Marsejnîi V., Crangaci V. și a indicat materialele cauzei expuse în pct. 4.1. al prezentei decizii.*

Deasemenea, în argumentarea soluției sale instanța de apel a reținut că „s-a demonstrat faptul că inculpata Crangaci I. a sustras telefonul din buzunarul părții vătămate”.

Astfel, Colegiul lărgit menționează că, potrivit teoriei penale infracțiunea de pungășie este nu altceva decât un furt săvârșit în împrejurări specifice și comportă o particularitate care nu este indispensabilă în cazul infracțiunilor specificate la art. 186 Cod penal: întotdeauna, locul săvârșirii infracțiunilor prevăzute la art. 192 Cod penal, este în apropiere de victimă, fapt stabilit în prezenta speță și de către instanța de apel.

Reieșind din cele expuse Colegiul lărgit, constată că instanța de apel într-o mare parte se contrazice pe sine, pe de o parte constată elementele constitutive ale pungășiei care este un furt specific prin modul, cât și prin mediul de operare al făptuitorului, iar în final recalifică acțiunile inculpatei în baza art. 186 alin. (1) Cod penal.

Având la bază argumentele expuse supra, Colegiul penal consideră pripite concluziile instanței de apel precum că, nu a fost demonstrat faptul că infracțiunea a fost comisă în împrejurări specifice, element obligatoriu al infracțiunii de pungășie și nu s-a demonstrat că infracțiunea a fost săvârșită în imediata apropiere de victimă, fapt ce reflectă latura obiectivă a infracțiunii de furt și nu de pungășie. Or, instanța de apel stabilind locul săvârșirii infracțiunii: *inculpata a sustras telefonul din buzunarul părții vătămate*, a ilustrat de fapt un aspect al laturii obiective al infracțiunii de pungășie.

În același context, în hotărârea sa, instanța de apel a constatat fapta (f.d. 164) indicând că: „Crangaci Ioana, la 26.06.2016, între orele 07⁰⁰-10⁰⁰, prin intenție directă și scop de profit, în timp ce se afla în piața agricolă din s. Ignăței, r-nul Rezina, a sustras pe ascuns din buzunarul minorei Xxxxx Xxxxx, telefonul mobil de model „Huawei Y5” cu nr. IMEI xxxxxx, în care se afla introdusă cartela SIM nr. xxxxx, cu costul de 2499 lei, astfel cauzând un prejudiciu material considerabil în sumă de 2499 lei.”

Analizând constatările în învinuirea adusă prin rechizitoriu în ce privește fapta criminală descrisă ca fiind săvârșită de către inculpată, acțiuni care au fost încadrate juridic în baza art. 192 alin. (1) Cod penal, cât și fapta descrisă de către instanța de apel, care a conchis că acțiunile cet. Crangaci Ioana urmează a fi încadrate în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, Colegiul lărgit constată că, fapta descrisă de către instanța de apel, de fapt este identică cu cea constatată de organul de urmărire penală în actul de învinuire și în care se indică acțiunile intenționate ale inculpatei de a sustrage bunurile altei persoane din buzunare, genți sau alte obiecte prezente la persoană.

În speța dată, Colegiul penal consideră că instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu a analizat în deplină măsură componența elementelor constitutive a faptei social periculoase menționate mai sus, fiind prezentă discrepanța

între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea de către instanța de apel a unei concluzii premature, precum că: „în acțiunile cet. Crangaci I. nu sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, deoarece lipsește latura obiectivă a infracțiunii”.

Rezumând cele menționate, Colegiul constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor cet. Crangaci I. în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale instanța de apel selectiv a apreciat câteva probe, ignorând celelalte, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

Totodată, Colegiul penal lărgit consideră că recursul ordinar declarat de avocatul inculpatei la fel urmează a fi admis. În contextul dat, deși recurenții invocă motive diametral opuse după conținut, Colegiul penal lărgit constată că acestea vizează o problemă unică – de apreciere defectuoasă a probelor de către instanța de apel, care urmează a fi realizată atât în raport cu probele acuzării, cât și cu cele ale apărării, întru respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recursuri invocate de recurenți și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate și toate în ansamblu, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatei și corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor ultimei,

să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, iar în caz că va fi stabilită vinovăția inculpatei în cele incriminate, să-i aplice o pedeapsă cu respectarea prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CțEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie și avocatul Hamureac Oxana în numele inculpatei Crangaci Oxana, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017 și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Pronunțată integral la **20 martie 2018**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Covalenco Elena

Catan Liliana

Diaconu Iurie